

تنها راه‌حل قابل دوام در تنگه هرمز پایان دائمی جنگ رفع محاصره دریایی و اعاده عبور و مرور عادی است. شورای امنیت نباید از سوی متجاوزان به ایران مورد سوءاستفاده قرار گیرد یا به ابزاری برای مشروعیت‌بخشی به رفتارهای غیرقانونی تبدیل شود.

تهیه پیش‌نویس قطعنامه ضد ایرانی در شورای امنیت!

امیرسعید ایروانی سفیر و نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان ملل متحد، در محل استقرار خبرنگاران مقابل شورای امنیت با اشاره به تلاش ایالات متحده و پادشاهی بحرین برای تهیه مشترک پیش‌نویس قطعنامه‌ای عمیقاً معیوب، یک‌جانبه و دارای انگیزه سیاسی درباره وضعیت در تنگه هرمز و پیرامون آن گفت:

آن‌ها ادعا می‌کنند که اقداماتشان با هدف حمایت از آزادی کشتیرانی در تنگه هرمز صورت می‌گیرد و همچنین برخی اتهامات بی‌اساس را علیه کشور من مطرح کرده‌اند. واقعیات میدانی خلاف این ادعا را اثبات می‌کند چرا که اقدامات ایالات متحده در تعارضی آشکار با اهداف اعلامی آن قرار دارد و صرفاً به تشدید تنش‌ها و تعمیق بی‌ثباتی در منطقه انجامیده است.

وی با بیان اینکه موضع ایران روشن است گفت:

تنها راه‌حل قابل دوام در تنگه هرمز پایان دائمی جنگ، رفع محاصره دریایی و اعاده عبور و مرور عادی است.

وی گفت:

در مقابل، ایالات متحده تحت پوشش «آزادی کشتیرانی»، پیش‌نویس قطعنامه‌ای معیوب و دارای انگیزه سیاسی را در شورای امنیت پیش می‌برد تا دستورکار سیاسی خود را پیش برده و اقدامات غیرقانونی را مشروعیت بخشد، نه آنکه بحران را حل و فصل کند. این پیش‌نویس قطعنامه در پی حمایت از کشتیرانی بین‌المللی نیست. هدف واقعی آن، مشروعیت‌بخشی به اقدامات غیرقانونی ایالات متحده علیه ایران در خلیج فارس و تنگه هرمز، از جمله محاصره دریایی غیرقانونی آن است. این پیش‌نویس عامدانه روایتی گزینشی و تحریف‌شده را پیش می‌برد و از همین رو فاقد بی‌طرفی و اعتباری است که برای اقدام شورای امنیت لازم است. پیش‌نویس قطعنامه همچنین علت ریشه‌ای وضعیت کنونی یعنی تجاوز نظامی غیرقانونی و توسل به زور از سوی ایالات متحده و رژیم اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران را نادیده می‌گیرد. بحران حاضر، نتیجه مستقیم جنگ غیرقانونی‌ای است که از ۲۸ فوریه ۲۰۲۶ از سوی ایالات متحده تحمیل شده است. این پیش‌نویس به نادرستی ایران را به نقض آتش‌بس ۸ آوریل ۲۰۲۶ متهم می‌کند، در حالی که عامدانه واقعیات اساسی را پنهان می‌سازد. همچنین، بدون ارائه شواهد معتبر و راستی‌آزمایی‌شده، نقض‌های جدی، از جمله حمله به شناورها و کارگذاری مین‌های دریایی را به ایران نسبت می‌دهد.

وی تأکید کرد:

اتهام کارگذاری مین‌های دریایی در تنگه که از سوی بانیان پیش‌نویس قطعنامه به ایران نسبت داده شده، کاملاً گمراه‌کننده است و در خدمت اهداف سیاسی قرار دارد. این اتهام، محاصره دریایی غیرقانونی اعمال‌شده از سوی ایالات متحده و نیز حملات به شناورهای ایرانی و توقیف آنها را نادیده می‌گیرد. این اقدامات، نقض اساسی آتش‌بس، نقض ممنوعیت توسل به زور، و تعرض جدی به آزادی کشتیرانی محسوب می‌شود. بانیان این پیش‌نویس، حقوق بین‌الملل، از جمله کنوانسیون ملل متحد درباره حقوق دریاها را به صورت گزینشی مورد استناد قرار می‌دهند، در حالی که نقض‌های فاحش خود ایالات متحده را

نادیده می‌گیرند. افزون بر این، ادعای اینکه وضعیت کنونی «تهدیدی علیه صلح و امنیت بین‌المللی» محسوب می‌شود، هیچ مبنای عینی یا معتبرین دارد. استناد به فصل هفتم منشور کاملاً غیرموجه، نامتناسب، مبتنی بر اتهامات دارای انگیزه سیاسی، و خود در راستای پیشبرد اهداف نظامی است.

وی خاطر نشان کرد:

در صورت تصویب، این قطعنامه به اعتبار و بی‌طرفی شورای امنیت لطمه‌ای جدی وارد خواهد کرد. این قطعنامه اختیارات اجرایی شورا را سیاسی خواهد ساخت و سابقه‌ای خطرناک برای مشروعیت‌بخشی به اقدامات قهری یک‌جانبه و اقدامات غیرقانونی ایالات متحده علیه حاکمیت و حقوق حاکمه دولت‌های ساحلی ایجاد خواهد کرد. جنگ تجاوزکارانه غیرقانونی ایالات متحده و رژیم اسرائیل همچنان تنها علت مستقیم وضعیت کنونی در خلیج فارس و پیرامون آن است. بنابراین شورای امنیت نباید از سوی متجاوزان مورد سوءاستفاده قرارگردد یا به ابزاری برای مشروعیت‌بخشی به رفتارهای غیرقانونی تبدیل شود. دولت‌های عضو باید در برابر هرگونه تلاش برای تحریف حقوق بین‌الملل به نحوی که بتواند تجاوز یا توسل غیرقانونی به زور را توجیه کند، هوشیار بمانند.

ایروانی یک بار دیگر تاکید کرد ایران کاملاً آماده است عبور و مرور عادی دریایی را احیا کرده و آزادی کشتیرانی در تنگه هرمز را تضمین کند، مشروط بر آنکه جنگ به‌طور دائمی پایان یابد و محاصره غیرقانونی رفع شود.

وی با بیان اینکه اقدامات ایران در تنگه هرمز با حقوق بین‌الملل مطابقت دارد گفت:

حقوق بین‌الملل، به‌ویژه در وضعیت‌های مخاصمه مسلحانه، حق ذاتی دولت‌های ساحلی را، هنگامی که مورد تجاوز قرار می‌گیرند، برای اتخاذ اقدامات لازم در دفاع از امنیت ملی، حاکمیت و تمامیت ارضی خود به رسمیت می‌شناسد. ایران، به‌عنوان یک دولت ساحلی، نمی‌تواند از شمول این اصول بنیادین حقوق بین‌الملل مستثنی شود.

وی با تاکید بر اینکه، حضور نظامی ایالات متحده در خلیج فارس، در فاصله هزاران مایل از سرزمین خود، فاقد هرگونه توجیه حقوقی متقن و عاملی بی‌ثبات‌کننده است که به افزایش تنش‌ها و ناامنی در منطقه کمک کرده افزود:

بنابراین، پرسش امروز پیشروی اعضای شورا این است: چرا باید به یک دولت عضو که هزاران مایل دورتر از خلیج فارس واقع شده و به‌نحوی بی‌ثبات‌کننده عمل می‌کند، اجازه داده شود از شورای امنیت برای پیشبرد دستورکار سیاسی خود در خلیج فارس استفاده کند، درحالی که ایران، به‌عنوان دولت ساحلی تنگه هرمز، از حقوق قانونی خود برای دفاع از امنیت و حاکمیت خویش محروم می‌شود و درعوض، با اقدام اجرایی ذیل فصل هفتم منشور تهدید می‌گردد؟ اعضای شورای امنیت باید پاسخی روشن و اصولی به این پرسش بنیادین ارائه کنند؛ زیرا امروز نوبت ایران است و فردا نوبت دولتی دیگر خواهد بود. ایران از صلح، امنیت و آزادی کشتیرانی در تنگه هرمز برای همگان حمایت می‌کند. ثبات در خلیج فارس باید به نفع همه ملت‌ها، از جمله مردم ایران، باشد. نه منصفانه است و نه قابل قبول که یک طرف همچنان تحت فشار تحریم‌های غیرقانونی، اقدامات قهری و محاصره دریایی رنج ببرد، در حالی که دیگران تحت لوای «آزادی کشتیرانی»، از عبور ایمن و نامحدود از تنگه هرمز برخوردار باشند. چنین رویکردی با اصول حقوق بین‌الملل، انصاف و حقوق بین‌الملل بشر سازگار نیست. مسیر تنش‌زدایی و ثبات در احترام به حقوق بین‌الملل و منشور ملل متحد نهفته است، نه در سوءاستفاده از شورای امنیت برای اهداف سیاسی و پیشبرد اهداف نظامی.

ایروانی از همه دولت‌های عضو خواست با رد این پیش‌نویس قطعنامه و خودداری از حمایت یا مشارکت در ارائه آن، موضعی اصولی و مسئولانه اتخاذ کنند.

وی با اشاره به موضع نماینده ایالات متحده برای توجیه اقدام کشورش درباره آزادی کشتیرانی، به حقوق بین‌الملل، کنوانسیون ۱۹۸۲ ملل متحد و رای سال ۱۹۴۹ دیوان بین‌المللی دادگستری در قضیه کانال کورفو گفت نماینده آمریکا وانمود ساخت که ایالات متحده به آزادی کشتیرانی احترام می‌گذارد! اگر دولتی عضو وجود داشته باشد که در استناد به حقوق بین‌الملل، کنوانسیون‌های ملل متحد، و اعتبار و رویه قضایی دیوان بین‌المللی دادگستری فاقد جاهت و اعتبار باشد، آن دولت ایالات متحده است. ایالات متحده متجاوز است. این کشور دو جنگ تجاوزکارانه را علیه ایران آغاز کرده است. ایالات متحده منشور ملل متحد، حقوق بین‌الملل، و حقوق بین‌الملل بشردوستانه را به‌گونه‌ای فاحش نقض کرده است.

وی ادامه داد:

آمریکا با هدف قرار دادن غیرنظامیان و زیرساخت‌های غیرنظامی در ایران، هیچ احترامی برای اصول تفکیک و تناسب قائل نشده است؛ اعمالی که نقض‌های جدی حقوق بین‌الملل محسوب شده و در حکم جنایات جنگی است. این جنایات هولناک آشکارا در عالی‌ترین سطح، از سوی خود رئیس‌جمهور ایالات متحده، مورد اذعان قرار گرفته است. افزون بر نقض مستمر حقوق بین‌الملل و منشور ملل متحد، ایالات متحده سابقه‌ای طولانی و مستند در بی‌اعتنایی به تصمیمات و آراء دیوان بین‌المللی دادگستری و امتناع از اجرای آنها دارد. از رد رای دیوان بین‌المللی دادگستری در قضیه نیکاراگوئه در سال ۱۹۸۶، از جمله یافته‌های دیوان درباره توسل غیرقانونی ایالات متحده به زور علیه نیکاراگوئه، مانند محاصره و مین‌گذاری بنادر و آب‌های داخلی نیکاراگوئه، گرفته تا عدم اجرای مکرر تصمیمات دیوان در دعاوی اقامه‌شده از سوی ایران علیه ایالات متحده، واشنگتن همواره بی‌اعتنایی خود را نسبت به تصمیمات الزام‌آور قضایی بین‌المللی، هرگاه با منافع سیاسی آن همسو نبوده‌اند، نشان داده است.

ایروانی گفت:

ایالات متحده نه از جایگاه حقوقی، نه از جایگاه سیاسی، و نه از جایگاه اخلاقی لازم برای معرفی خود به‌عنوانم دافع آزادی کشتیرانی یا امنیت دریایی برخوردار است. ایالات متحده با اعمال به‌اصطلاح محاصره دریایی، توقیف غیرقانونی شناورهای تجاری ایران همانند دزدان دریایی، و گروگان گرفتن خدمه آنها، به اعمال متخلفانه بین‌المللی خود ادامه داده است. این اقدامات خطرناک و تنش‌آفرین، حقوق بین‌الملل را نقض می‌کند، منشور ملل متحد را نقض می‌نماید، جرم دزدی دریایی را تشکیل می‌دهد، و مطابق بند «ج» ماده ۳ قطعنامه ۳۳۱۴ مجمع عمومی مورخ ۱۴ دسامبر ۱۹۷۴، در حکم اعمال تجاوزکارانه است. اینها اقدامات دولتی عضو و متعهد به آزادی کشتیرانی نیست؛ بلکه اعمالی است که امنیت دریایی را تضعیف کرده و اصول بنیادین حقوق بین‌الملل را نقض می‌کند.

نماینده ایران در سازمان ملل گفت: ر

نیس‌جمهور ایالات متحده آشکارا اذعان کرد که این اقدامات غیرقانونی نوعی دزدی دریایی محسوب می‌شود، در حالی که دادستان ایالات متحده علناً به این اعمال دزدی دریایی مباحثات کرده و از آنها دفاع نموده است. این رفتار، ریاکاری و استانداردهای دوگانه نهفته در ادعاهای ایالات متحده نزد شورای امنیت را به‌طور کاملاً آشکار می‌سازد.

برچسب‌ها: [شورای امنیت](#) [1]

[خاورمیانه](#) [2]

[جنگ](#) [3]